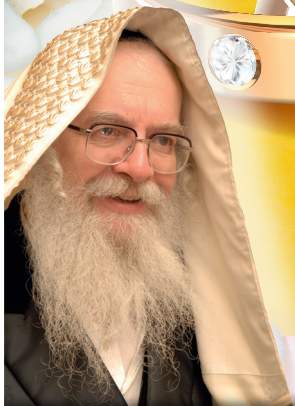

כולל
תיקון
הכללי

לְהַצְלִיחַ בְּנִשׁוּאֵין

הצדיק מיבנאל זיע"א

breslevcity.co.il

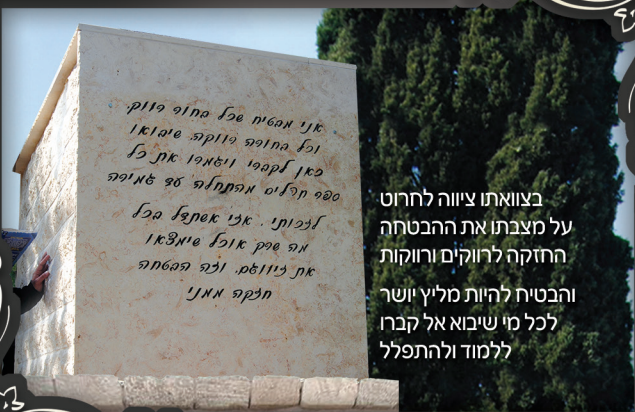

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

לְהַצְלִיחַ בְּנֵשׂוּאֵינָן

יִוְרָה דְרָף לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֵיךְ לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי
הַנֵּשׂוּאֵינָן, וְתִהְיֶה הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
תָּמִיד.

בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיה
רַבֵּי נֶתָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשָׁלֵב בְּפִסְקֵי תַנ"ךְ וּמֵאמְרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים,
מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חִסְדֵי בְרֵסֵלֵב
עִיר הַקְּדוֹשׁ יְבִנְאֵל תּוֹכְבֵּי א"

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

לְהַצְלִיחַ בְּנִשׁוּאִין

א.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי בְּנִי! אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ
בְּחַיֵּי הַנִּשׁוּאִין שְׁלֶךְ, עָלֶיךָ לְקַנּוֹת לְעֶצְמְךָ מִדַּת הַוַּתְרָנוּת,
כִּי בַלְעָדֶיהָ לֹא תוּכַל לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּכֻלּוֹ וְאֶת חַיֵּי
נִשׁוּאֶיךָ בַּפֶּרֶט; כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אִשָּׁה שׁוֹנֶה לְגַמְרֵי מִשָּׁל אִישׁ,
עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁהִיא הַהֶפֶךְ הַגָּמוּר מִמֶּנּוּ. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (קֹהֶלֶת רְבָה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ז'): שְׁלֹשָׁה אֵין מַחְזִיקִין טוֹבָה
לְבַעֲלֵיהֶן: הַנֶּפֶשׁ וְהָאָרֶץ וְהָאִשָּׁה; כַּמָּה טוֹבָה שְׁלֹא תַעֲשֶׂה
וְתַתֵּן לְאִשְׁתְּךָ, הִיא לֹא תַעֲרִיךְ אֶת זֹאת וְלֹא תַפְכִּיר בְּטוֹבָה,
וְזֶה טֹבֵעָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹתוֹ כְּלָל, אֲלֵא עָלֶיךָ לְקַבֵּל אֶת
הַמְצִיאוֹת כְּמוֹת שֶׁהִיא. וְאִךָ שְׁאִינְךָ מִבֵּין דְּבַר כְּזֶה: הִיתְכַּן
שְׁאֵנִי עוֹשֶׂה עִם אִשְׁתִּי רַק טוֹב, וְהִיָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שֶׁהִיא
תִּשְׁלַם לִי בַחֲזָרָה טוֹבָה? ! עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה הוֹלֵךְ כֶּךָ, אֲלֵא
טֹבֵעַ הָאִשָּׁה, שְׁתַּמִּיד תוֹבַעַת מִבְּעָלָהּ, וְהוּא צָרִיךְ תַּמִּיד לְתַת
לָהּ, וְאוּי לְבַעַל שְׁאִינוֹ נוֹתֵן לְאִשְׁתּוֹ כָּל חֶפְצָה וְרִצּוֹנָה, אֲזִי

להצליח בנשואין

היא ממררת לו את חייו. וכמאמרם ז"ל (קהלת רבה, פרשה ז', סימן מה): על-ידי שהיא תובעת בידה דברים שאינו יכול לעמוד בהם, סוף שהיא ממיתה אותו מיתה מרה. ולכן אם אתה רוצה "להצליח בנשואין", ראה להבטיח לה כל אשר היא רוצה, ואם תוכל לקיים את זאת תכף – בודאי תזדרז ותקיים, ואם לאו, אזי כשתוכל – תקיים את הבטחתך. אף ככלל זה עליך לחקק היטב בדעתך, אשר תמיד אשתך צריכה להיות צודקת, ואם לא תוכל לקיים את זאת, מחמת שאין לך עתה פרנסה, ואתה מסבב בחובות, אל תאמר לה שאין לך, או שאינך רוצה לתת לה, כי אשה אינה מסגלת לשמע דברים כאלו. ולכן אם רצונך לחיות חיים ערבים ונעימים, חיים מתוקים, ראה להבטיח לה כל אשר היא שואלת ומבקשת. והכפל הדבר – את הכלל הזה תקח בידיך, אשר האשה צריכה להיות תמיד צודקת, ולא יועיל לך בשום פנים ואופן אם תלך בדרך אחרת.

ולכן, אהובי, בני! ראה להיות פקח, אם אתה רוצה לחיות חיים טובים, חיים נעימים ומתוקים, עליך לכבד את אשתך, ותהיה ותרן, ואז תזכה "להצליח בנשואין". ואל תקח את דברי אלו בנגל, כי אתה עלול לאבד את שני העולמות

לְהַצְלִיחַ בְּנִשְׁוֹאִין

ה

כְּרַגַע, אִם תִּתְעַקֵּשׁ עַל כָּל דָּבָר, וְתִצְיֵק לָהּ בְּדַבְרִים, אֲזִי הִיא תִכְנַס בַּעֲצָבִים, וְלֹא תִרְצֶה לְמִלָּא מִבְּקֶשְׁךָ, וְעַל-יַד־זֶה תָּבֹא לִיַדֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, אֲשֶׁר לֹא כְּדַאי לִהְיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם אֲפִלוּ יוֹם אֶחָד וְשָׁעָה אַחַת וְלֹהֲכַשׁל בְּפָגַם הַבְּרִית. וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׂזָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם אִשָּׁה וְהִתְחַתְּנָתְךָ, רָאֵה לִהְיוֹת פְּקֻחַ, וְתִשְׁמַר מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, בְּאִפְּן שֶׁהִיא לֹא תִמְרֹד בְּךָ. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן רסג), שְׂזָכָה מִעֲשֵׂה הַבַּעַל-דָּבָר, שֶׁמִּנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד, לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי שֶׁיִּתְפָּסֵם בְּמִצְוֹדָתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יַד־זֶה; כִּי הוּא אוֹרֵב עַל כָּךְ מְאֹד לְתִפְסָם בְּנְעוּרֵיהֶם, עַל-יַדֵי קְלָקוֹל הַשְּׁלוֹם-בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁגוּרָם בְּעָרְמוּמֵיּוֹתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׁבִינֵיהֶם, כְּדֵי שֶׁיִּכְשְׁלוּ אַחֲרֵי-כֵן בַּעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת.

וְלִכֵּן, אֱהוּבֵי, בְּנֵי! מֵאַחַר שֶׁעָבַר עָלֶיךָ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ מֵהַ שֶׁעָבַר, שְׁנִכְשַׁלְתָּ בְּמָה שְׁנִכְשַׁלְתָּ, וְעַכְשָׁו זָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם אִשָּׁה, רָאֵה לְכַבְּדָהּ וּלְיִקְרָהּ וּלְקַנּוֹתָהּ בְּדַבְרִים, וְתִמְיֵד תְּפִיֶסָהּ וְתִדְבֹר אֵלֶיהָ בְּדַבְרוֹרִים שֶׁל אֱהָבָה וְקְרוֹב לְבָבוֹת, וְדִיקָא עַל-יַד־זֶה תִּזְכָּה "לְהַצְלִיחַ בְּנִשְׁוֹאִין", וְאֵל תִּהְיֶה חָכֵם בְּעֵינֶיךָ, כְּאֵלוֹ יֵשׁ אִיזוֹ דָּרָךְ אַחֲרָת, כִּי רַבִּים חָלְלִים הִפְלִיָּה

להצליח בנשואין

אלו שהלכו בתקף וביד קשה עם האשה, אשר לבסוף היא נפגעה וברחה, ונותר בחסר כל, כי כל המשפחה התפרקה על-ידי גרושין, רחמנא לצלן, והילדים נותרו יתומים חיים, שבורים ורצוצים ומפזרים לכל עבר ופנה, והכל רק מחמת שהבעל רצה להיות צודק וכו'.

ולכן ראה, אהובי, בני! להיות ותרן עם אשתך, ותתן לה תמיד את הצדק, ועל-ידי-זה תזכה "להצליח בנשואין". ואל תחשב כרגע אחרת, כי אז יעלו לך הנשואין ביקר. ולכן תמצא שבכל בית אשר אין שם שלום, זה נובע רק מחמת שאין הבעל מכבד ומיקר את אשתו, כי האשה אוהבת כבוד במאד מאד, ורוצה שיכבדו אותה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רב): כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלק לו כבוד ביותר; כי ככל ששכלו מצמצם יותר, הוא יותר חפץ בכבוד, וכמו שאנו רואים בחוש, שהנשים מקפידות מאד על כבודן, וזאת מחמת שדעתן קלה וקטנה מאד, ולכן חפצות שייקרו אותן. ועל-כן אם חכם אתה בעיניך ותזלזל באשתך, ומכל שכן אם תדקר אותה בחרב לשונה, לבסוף היא תכעס עליך ולא תדבר עמך, ויכאב לך מאד. ועל-ידי-זה תקניטה יותר, והיא תתחצף כלפיך

יותר ונתמרד כנגדך, וכך תגיעו לידי מריבות, ותערכו את ההורים, והמחלקת תתפשט מאד. וכמאמרם ז"ל (סנהדרין ז): האי תיגרא דמא לצנורא דבדקא דמא, כיון דרוח רוח; המחלקת נדמית לשביל של מים, שמתחיל בקטן, ואחר-כך מרחב ומתרחב; כך המחלקת – בתחלה מתופחים על שטיות והבל, ובדברים של מה בכך, ולבסוף מתרחבת המחלקת, עד שמערכים את המשפחות, ונעשית שנאה כבושה, והיא כבר אינה רוצה לחזור, ואפלו שמשדלים אותה, ומדברים על לבה, אינה חפצה לקבל. כי השנאה עזה כבר מאד בין בני הזוג, ובאים לידי גרושין, רחמנא לצלן. וכל זה מעשה הבעל-דבר להכשיל את בני הנעורים בעוונות חמורים. ולכן הוא גורם לאי הבנות ולסכסוכים בין בני הזוג, עד שמהקטנות הללו נשבר הבית לגמרי, רחמנא לישזבן.

ולכן, אהובי, בני! הוי פקח, וזכר מאמרם ז"ל (שמות רבה, פרשה ל): אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה; ועל-כן ראה לא לריב עם אשתך, תן לה תמיד את הצדק, אף שאתה יודע שאיננה צודקת כלל ועקר; עליך לדעת, שאם לא תצדיק אותה, היא תבא לכלל כעס ולא תדבר עמך, ומזה יתהוה אחר-כך פרוד, עד שלא תחפץ להתרצות אליך,

ותכשל בעברות חמורות. ולכן, ראה מה לפניך, אם תהיה פקח ותציית אותי, ותבטל את עצמך לגמרי אליו יתברך, ולא תרצה שום רצון מבלעדי רצונו יתברך. ותקבל את כל הבא עליך ממנה באהבה, ותמיד תצדיקה, אזי תזכה "להצליח בנשואין". וזכור תזכר דבר זה, כי תצטרך לנו לימים הבאים.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני! אשר אם אתה רוצה "להצליח בנשואין", עליך להתאזר במדת הסבלנות, כי החיים קשים ומרים מאד, ועובר על כל אחד ואחד מרירות ועגמת נפש ויסורים, והאשה אינה רוצה להבין שאין עתה הפרוטה מצויה, וכמאמרם ז"ל (תמורה טז): אשה, כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה, מיד צועקת; כי אין אצלה משג של 'אין'. ולכן אשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר, אלא תמיד מתאזר בסבלנות כלפי אשתו. אשר כף אמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא): אין לך קשה מן האשה; כי האשה בדרך כלל עקשנית, ומכרחה בו ברגע לקבל את צרכיה, ואוי לו לבעל שלא ימלא מבקשה על אתר, אשר אז תציק לו ותאכל לו את הלב, ותשבר אותו, עד שיאלץ לבסוף

לתת לה, או שחם ושלום, יתגרשו. כי טבע האשה שקשה היא מאד, ואיננה מותרת. על-כן אם יש לאדם שכל והוא ותן, אזי מתהפכת היא אליו לגמרי ומתבטלת לפניו.

ולכן אהובי, בני! אם רצונך "להצליח בנשואין", הנה ותן! ואף שמאד קשה לך, כי אתה יודע שהצדק אתך ולא אתה, עם כל זאת הנה חכם ולא צודק, ותמיד תבטיח לה כל חפצה ורצונה, ואז תוכח שלא תהיינה קטטות בתוך ביתך, ותזכה "להצליח בנשואין"; כי באמת אם אדם זוכה לבטל את עצמו לגמרי אל הקדוש-ברוך-הוא, ויודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה וממהה ומקים את כל הבריאה כלה, והכל לכל משגח בהשגחה פרטי פרטית רק ממנו יתברך, לכן אם מהשמים סבבו אתך שזו אשתך, כי כבר התחתנת אתה, זה סימן שהיא עצם מעצמך. ולכן הנה פקח, אהובי בני! אם רצונך "להצליח בנשואין", תמיד תסכים עמה, ואף שאתה רואה שזה בלתי אפשרי, תבטל את עצמך לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ותבקש רחמים ממי שהרחמים שלו, אבל אף פעם אל תפגס בוכוחים, כי אשה עוברת הרבה צרות ויסורים: צער העבור, צער הילדה, צער היניקה, צער הגדול וכו', ולכן יש לה המון עצבים,

ואם אתה, אהובי, בני, תלך בדרך זו של אהבה והתחשבות, לאהב את אשתך ולכבדה וליקרה, לבסוף היא תשבר ותעשה רצונך. ובעבור זה אומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין עו:): האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו והמדריך בנזו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר (איוב כד, כד): "וידעת פי שלום אהלך"; ואל כל זאת תזכה, אהובי, בני, אם תהיה ותרן בתוך ביתך, ולא תצא לריב עם אשתך על דברים של מה בכך, אלא תבטיח לה הכל, ואז תראה שלבסוף תנצח בגשמינות וברוחניות; פי מי שהוא סבלן, יותר הוא המצליח ביותר. ואת הכלל הזה תקח בידיך בכלליות כל ענייך ובפרטיות בביתך. וכך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין כב:): אשה גלם היא, ואינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי; ועל-כן בזה שאף פעם לא תצא לריב עם אשתך, ולא תגיע לחלוקי דעות וכוונות עמה, אלא תראה שהצדק יהיה אתה, לבסוף היא תהא נעשית כלי, ותעזר לך במה שתוכל.

ולכן, אהובי, בני! ראה להיות חכם, ותבטל עצמך אל האין סוף ברוך הוא, ותבקש ממנו יתברך כל צרכיך, ואם אשתך מצערת אותך – אל תענה לה דבר, אלא ברח

לְהַצְלִיחַ בְּנִשׁוּאֵינָא

יא

אַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיךָ מֵאֲשַׁתְּךָ, זֶה רַק מִחֲמַת הַחֲטָאִים שֶׁחֲטָאתָ בְּפָגַם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פז), שֶׁעַל-יְדֵי שֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית, קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ לְמַצֵּא אֶת זְוֹגוֹ, וְאֶפְלוּ אִם מוֹצֵא אֶת זְוֹגוֹ, הִיא מִתְּנַגֶּדֶת לוֹ עַל כָּל מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. אָבָל אִם אָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְבָא וְשׁוֹטֵחַ כַּפְּיוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנוֹפֵל בְּפִשׁוּט יָדָיִם וְרַגְלָיִם עַל הָאָרֶץ, וּבּוֹכָה וּמְבַכָּה שָׁמַיִם וְאָרֶץ שִׁימְחַל לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל מֵה שֶׁחֲטָא בְּפָגַם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, עַל-יְדֵי-זֶה לְבִסּוֹף אֲשֶׁתּוֹ מִתְּבַטֵּלֶת אֵלָיו לְגַמְרֵי. וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּחַיֵּי הַנִּשְׁוֹאֵינָא, שֶׁאֵי אֶפְשָׁר "לְהַצְלִיחַ בְּנִשׁוּאֵינָא", אֲלֵא כְּשֶׁבָא תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּטַּח לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וּבִתְחִנּוּנִים, וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁימְחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאִזּוּ דִּיקָא אֲשֶׁתּוֹ תִּתְּבַטֵּל אֵלָיו. וְזֶה הַסִּימָן אִם כָּבֵד נִתְקַבְּלָה תְּשׁוּבָתְךָ בְּשָׁמַיִם - אִם אֲשַׁתְּךָ מְקַבֵּלֶת אוֹתְךָ וְהִתְהַפְּכָה וְעוֹזֶרֶת לְךָ, הֲרִי זֶה סִימָן שֶׁשָׁבַתְּ בְּתְּשׁוּבָה, אִךְ אִם עֲדִין הִיא מִתְּנַגֶּדֶת לְךָ, סִימָן שֶׁאֲתָה עֲדִין רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּכְמֵאֲמָרֵם ז"ל (יְבָמוֹת סג.): זָכָה - עוֹזֶרֶתּוֹ, לֹא זָכָה - כְּנֶגְדּוֹ; וְלִכֵּן רָאָה, אֲהוּבֵי בְּנֵי! לְהִיּוֹת וּתְרֵן

בתוך ביתך, ותמיד תתן את הצדק לאשתך, ועל-ידי-זה דיקא תזכה "להצליח בנשואין", ותהיה המאשר ביותר בחיך.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני! אשר חיי האדם כל-כף קצרים, כי (תהלים ז, י): "ימי שנותינו בהם שבעים שנה", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), אשר השבעים שנה הם כרבע שעה. ולכן תעשה לעצמך לחשבון, כמה עברו לך מהחמש-עשרה דקות, וכמה נותר לך?! האם בשביל הכמה דקות שיש לך לחיות עוד בזה העולם, כדאי לך לריב עם אשתך?! כדאי לך להתעקש עמה וללכת איתה בחמר הדין ובדקדוקי עניות?! הלא על-ידי-זה היא תתעקש ותפרש ממך, ואתה תכשל בעוונות חמורים של פגם הברית – הוצאת זרע לבטלה, אשר לא כדאי להיות בזה העולם אפלו יום אחד ולחטא. ולכן יהיה חכם, ותמיד תהיה ותתן, ועל-ידי-זה אשתך תתרצה אליך. והיה נבון להבין דבר מתוך דבר, כי העקר בזה העולם להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, להתמיד בלמוד התורה הקדושה. וחכמינו הקדושים אמרו (פסחים קיב:): מצוה וגוף טהור נושא אשה ולו בנים.

ולכן כשזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא עם אשה משפלת, אף שהיא עקשנית, תראה לכבדה וליקרה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): לעולם יהא אדם זהיר בהונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה - אונאתה קרובה; ולכן למה לך להכנס בוכוחים עמה, אשר בזה תגרם שתזיל דמעות בעטיך וכו'?! יותר טוב שתהיה ותרן, ולא תשבר את ביתך בידיך, חס ושלום.

ודעת לנבון, שכל זה מדבר בדברים של מה בכך וכוונתי סרק; אף בעניני יהדות, אדם צריך להיות חזק ואמיץ מאד, ולא להניח את עצמו (שקורין נישט לאזין זיך) כהוא זה; כי על זה אמרו חכמינו הקדושים (שם): כל ההולך בעצת אשתו - נופל בגיהנום; עם כל זאת צריך להיות חכם גדול, לידע מה?! ואיך?! ואימת?! העקר שלא תהיינה מריבות בבית. ואמרו חכמינו הקדושים (שם): איתתך גוצא גחין ותלחש לה, כדי שתשמע לעצתה וכאן במלי דעלמא וכאן במלי דשמאי; הינו אסור לשמע בקול אשתו הרוצה לקררו מהיהדות, אבל בדברים של מה בכך, כדאי להיות ותרן לשמע בעצתה. וכן אמרו חכמינו הקדושים (שם): לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם, אלא בשביל

להצליח בנשואין

אשתו. ואמרו (שם); אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט), אשר כל הכסף והממון שיש לאדם, אינו אלא בזכות אשתו. ולכן היה פקח, ותדון את אשתך תמיד לכף זכות, ואפלו שהיא צועקת ומתפרצת עליך, תראה לדם ולשתק, ולהיות סבלן על כל אשר בא עליך, ואל תפגס עמה בדין ודברים, ומפל שפן וכל שכן שלא תדבר על הוריה, אשר מאד מאד כואב לה דבר זה. ואף שאני יודע, אהובי בני, שמרים לך החיים ממנה, כי היא אשה רעה ומרה ממנות (קהלת ו, כו), עם כל זאת היה פקח, ותזכה לעבר את זה העולם בשלום, ואף פעם לא תצא לריב עמה, אלא תבטל עצמך לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, וכשאשתך מקניטה אותך ומצערת אותך, רויך וברח לך רק אליו יתברך, כי שם מקומך. ואם תלך בדרך זו, אז תהיה לך הצלחה רבה מאד בכל דרכיך. ובפרט שתזכה "להצליח בנשואין". וזכר דבר זה, אהובי בני! כי תצטרכו לימים הבאים, ואל תקח את זאת בנקל, כי רבים חללים הפילה, אשר אלו שהיו חכמים בעיני עצמם ולא רצו לקבל את הדברים הללו, הם סובלים מרירות דמירות כל ימי חייהם. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל,

אַלֵּא בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַבֵּד וּמְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר
כָּל חַיָּיו הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

ד.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אַהוּבִי, בְּנִי! אִם אַתָּה רוֹצֵה "לְהַצְּלִיחַ
בְּנִשְׂוֹאִין", רְאֵה לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וּשְׁמַר מְאֹד שְׁאִמְךָ
לֹא תִסִּית אוֹתְךָ נֶגֶד אִשְׁתְּךָ, כִּי כְּבֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים,
אֲשֶׁר כָּלָה וַחֲמוּתָהּ אֵינָן מִשְׁתַּוּוֹת כָּלֵל (עֵינַי יִבְמוֹת קִיז): כָּלָה
סְנִיאָ לַחֲמוּתָהּ; וְכֵן מוֹבָא (רֵאשִׁית חֲכָמָה, חֲפַת אֵלֶיהוּ שְׁעַר ד,):
כָּשֶׁם שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְדוֹר גְּדִי עִם נֶמֶר, כֵּן אֵי אֲפֹשֶׁר לְדוֹר כָּלָה
עִם חֲמוּתָהּ. וְלִכֵּן זֶה דְּבַר טְבָעִי שֶׁהֵן אֵינָן מִשְׁתַּוּוֹת, כִּי אִמְךָ
תְּמִיד חוֹשֶׁדֶת וּמְדַמָּה, כְּאֵלוֹ אִשְׁתְּךָ לְקַחָה אוֹתְךָ מִמְּנָה, וְלִכֵּן
הִיא שׁוֹנֵאת אוֹתָהּ. וְאֲמָרוּ (שְׁבַת כו). הִיא חֲמָתָא דִּיהוֹת סְנִיאָה
לָהּ לְכַלְתָּהּ, אֲמָרָה לָהּ זֵיל אִיקְשִׁיט בְּמִשְׁחָא דְאַפְרָסְמָא,
אֲזֵלָא אִיקְשִׁיט, כִּי אַתָּת. אֲמָרָה לָהּ, זֵיל אִיתְלִי שְׂרָגָא, אֲזֵלָא
אַתְלָא שְׂרָגָא, אֵינְפַח בַּהּ נוֹרָא וְאַכְלָתָהּ [הֵיטָה חֲמוֹת שְׁשֻׁנָּה
לְכַלְתָּהּ, וְהֵלְכָה וְקִשְׁטָה אוֹתָהּ עִם מִשְׁחָה מִחֲמַר דְּלִיק,
וְאֲמָרָה לָהּ, לְכִי וְהִדְלִיקִי אֶת הַנֵּר, וְהִדְלִיקָה, וַיִּצָּא אִשׁ
וַנְשַׂרְפָה הַכָּלָה כְּלִיל, כִּי הֵיטָה מְשׁוּחָה בְּשִׁמְן דְּלִיק]. לְמַדִּים

מכאן, שכלה וחמותה אינן משתוות, עד כדי כך שהן מוכנות להרג זו את זו. ולכן אם אתה רוצה "להצליח בנשואין", אף פעם אל תערב את אמך בחיי נשואיך. ואף שאתה אוהב את אמך, וזהו דבר טבעי, שהבן נמשך אחר אמו, עם כל זאת כבר אמרה לנו התורה הקדושה (בראשית ג, כד): "על-כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד"; ולכן אף שמצות כבוד אב ואם היא דבר גדול מאוד, עם כל זאת אם אתה רוצה "להצליח בנשואין", ראה לא לערב את אמך בחייך, ודיקא על-ידי-זה תצליח; כי באמת זהו נסיון קשה מאוד מאוד; כי בדרך כלל הבן נמשך אחר אמו, ואמו עושה לו 'שטיפת מח' נגד אשתו, וכשכא הביתה, הוא בכעס וברציחה על אשתו, ומוציא את כל עצביו עליה. ולכן אם רצונך "להצליח בנשואין", ההכרח לך להפריד את אשתך מאמך, ובדבר זה מתר לשנות, אם האמא שואלת דבר-מה על הכלה או הכלה שואלת על האמא, כדי שלא תגרם מתיחות ביניהן, העלולה לגרר אתריה הרס וחרבן. כי אם אתה רוצה "להצליח בנשואין", לעולם תפריד ביניהן, ותשתדל שלא תהיה מחלקת ומריבות בפית בעבור זה. ואם תצית אותי, יהיו לך חיים חדשים, חיים שמחים ועליזים;

כי רב הקלקולים בשלום-בית נובעים רק מחמת שהאמא מתערבת, ואינה מגיעה לעמק השוה עם כלתה וכו'. וזכר זאת, אהובי, בני! ואל תהיה חכם בעיניך. ואף שאתה כרוך אחר אמך, עם כל זאת עליך לדעת, שעכשו כבר התחנת ויש לך אשה, ותנאי הכרחי "להצליח בנשואין" – לא לשמע הסתות נגד אשתך. ואף שכואב לשמע דברים כאלו, אך זו המציאות! כי רב רבם של הגטין, רחמנא לצלן, נעשים רק כשהאם מתערבת בחיי הנשואין. ולכן ראה מה לפניך, ואם תהיה חכם, תדע כיצד לנט ולילך בין הטפות, לאמך תאמר דבר אחד, ולאשתך תאמר דבר שני, העקר לא להביא למתיחות ביניהן, וכך יהיה השלום שרוי בתוך ביתך, כי זה עקר גדול בשלום-בית, ולזכות "להצליח בנשואין"; אשרי מי שמקבל את האמת כמו שהיא!

ה.

צריך שתדע, אהובי בני! אם אתה רוצה לזכות "להצליח בנשואין", עליך להתחזק ב"יתר שאת ובי"תר עז להיות תמיד בשמחה, ותכניס שמחה בתוך ביתך. וחקמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו:): אשה – בעלה משמחה;

והשמחה מרחבת את הדעת, במקום שיש שמחה, שם יש השראת השכינה. וכמאמרם ז"ל (שבת ל:): אין השכינה שורה – לא מתוך עצבות אלא מתוך דבר שמחה של מצוה. ובזה שתשמח את אשתך, בזה תקנים מצות עשה של (דברים כד, ה): "ושמח את אשתו"; כי טבע האשה להמשיך אחר העצבות, פי "רגליה ירדות מות" (משלי ה, ה), שאחיות הקלפות והסטרא אחרא מתאחזים דיקא באשה, ולכן היא נמשכת תדיר אחר העצבות והדכאון, ואם תכניס שמחה בתוך ביתך, על-ידי-זה תזכה "להצליח בנשואין"; ואל תקל בדבר זה, פי הוא עקר ויסוד גדול מאד, פי בבית ששרויה השמחה – שרויה הצלחה; ואי אפשר "להצליח בנשואין", אלא על-ידי שמחה, שמשמחים את האשה. וכשיש אוירה של שמחה בתוך הבית, אף פעם לא יריבו ביניהם; פי עקר המריבות, הקטטות והוכוחים באים רק מפאת קטנות המחין, שנובעת מעצבות שמצמצמת את המח, עד שהולכים במדת הדין, רחמנא לצלן, כי הצמצום הוא הדין, והוא מדקדק על אשתו בכל פרט ופרט. ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (גיטין ו): לעולם אל יטיל אדם אימה יתרה בתוך ביתו; פי הלחץ – זו הדחק, הורס את הבית, וזה בא רק מקטנות המחין; לא-

להצליח בנשואין

ט

כן כשָאדם תמיד שמח, מתרחבת לו דעתו, ואף פעם אינו מדקדק על אשתו, ואז השלום שרוי בתוך הבית.

ולכן, אהובי, בני! אם אתה רוצה "להצליח בנשואין", ראה להכניס בבית אורה של שמחה, שאז השכינה תשרה ביניכם. ואל תדחה את השמחה ליום המחר, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני ב): אין השמחה ממִתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום – שמח למחר; ולכן ראה עוד היום הזה לשמח את אשתך. ואם היה ריב בינך לבינה, ראה לפיסה עוד היום הזה, ותשתדל להשלים עמה, כי המחלקת מגרשת את השכינה מתוך הבית, רחמנא לישזבן. ולכן ראה לעשות כל מיני מאמצים בעולם, שבביתך תשרה השמחה, ואז אין לך מה לדאג, כי בודאי תזכה "להצליח בנשואין", כי השמחה היא הפלי להמשיך בו אמתת מציאותו יתברך, וכשבר ישראל שש ושמח, אז נתרחב לו מחו ודעתו, וזוכה להדביק את עצמו אל האין סוף ברוך הוא. וברגע שאדם דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, אזי השכינה נמצאת אתו תמיד, והוא ותרו גדול בכל עניניו, ואף פעם אינו הולך 'ראש בראש' עם אשתו ועם שום בריה שבעולם, כי המאמין האמתי, שמאמין אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,

להצליח בנשואין

ודומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, הוא נכלל לגמרי בעצם עצמיות אלקותו יתברך. ולכן הוא אף פעם לא יריב עם אשתו, ולא עם שום בריה שבעולם, אלא יהיה בטל ומבטל בעיני עצמו לגמרי, עד שנכלל ב'אין'. ולכן ראה, אהובי בני! מה לפניך, תחדיר שמחה בעצמך, וכן תחדיר שמחה באשתך, ועל-ידי-זה יתרחב לכם המחין, עד שתזכו שניכם להיות דבוקים בו יתברך, והבית יתנהל תמיד על-פי דרכי התורה הקדושה, אשר (משלי ג, יז): "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום"; אשרי מי ששם דברי אלו אל תוך לבו, ואז טוב לו כל הימים!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שנולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

קנו לכם זכויות במפעל חייו של הצדיק זיע"א!

מאות סועדים ביום

בוקד צהריים ערב

ללא מטרות רווח

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב.

והכל חינם אין כסף!

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות בעצמכם את המפעל המדהים!

04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

**בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!**

72x12 ש"ח

פנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"
מכתב מהצדיק מיבנאל

50x12 ש"ח

פנס יום

101x12 ש"ח

פנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

מוסדות קהילת חסידי ברסלב יבנאל שע"י עמותת "ישמח צדיק"

ישיבה לבחורים "תפארת מוהראש"

כולל הוראה "תפארת בנימין"

כולל אברכים "אור המאיר"

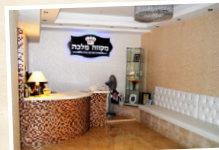
בית התבשיל "אהל אברהם"

מוסדות חינוך לבנות

מוסדות חינוך לבנים

מקוה מלכה המסוגל לפקידת עקרות

הפצת ספרי רבנו ז"ל

מתנדבי מד"א

בית הכנסת הגדול "היכל הקודש"

חלוקת קמחא דפסחא ועזרה לנוקמים

בית הוראה "צדק ומשפט"

השתתפו בזכות הגדולה: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיא־מָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

תקון הפללי

כז

אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה
סתר לי¹ מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא כ למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש
איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני
אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא
לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב כ למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כַּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מִתִּי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאָמַר
 אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֹהִי אֲזַכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִים עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתִהְיֶינָה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פְּנֵי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֹחַ עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מִהַר מִצְעָר: ח תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כֹּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיֶיךָ
 עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֶיךָ בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תִהְיֶינָה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג
 הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי
 יַגְרוּרוּ עָלַי עוֹזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתֵי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ
 עוֹרָה לְקַרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה
 לִפְקֹד כֹּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כֹּל בְּגֵדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ
 כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֶשְׁמְרָה
 כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדְּמוּנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב
 אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג
 חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֶה וּמִכְפָּח יִסְפְּרוּ: יד

תקון הפללי

כט

כֹּלֶה בַחֲמָה כֹּלֶה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ
סָלָה: טו וַיָּשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִכְלָב וִיסוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכַל
אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לִבְקָר חֲסֻדְךָ כִּי הִיִּית
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֲלִיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים
וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזוֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְלִילָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֻדוֹ גָּמַר אִמָּר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמָּר חִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאָךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים:
טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עֲמָךְ
בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יִחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ
תַּהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֵף חֲצֻצֶיךָ יִתְהַלְכוּ: יט
קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבְלַרְגְּזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם
דְּרָכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲתִתְּ כִצְאָן עֲמָךְ
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו

תקון הפללי

לא

מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי

שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: ח
 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:

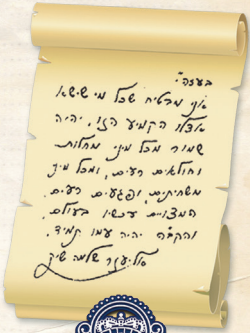
www.breslevcity.co.il הקמיע'

**המקור
זהה
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז' רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666